

Kl. 17:46

(Ordfører for forslagsstillere)

Per Clausen (EL):

Nu skal ingen beskyldte mig for ikke at forstå et mildt pres, så jeg vil derfor rationalisere mine indlæg her sådan, at jeg kun tager ordet til ændringsforslaget. Det vil sige, at jeg også, når jeg er færdig med at tale om ændringsforslaget, vil afsløre, hvordan Enhedslisten vil stille sig, hvis det her ændringsforslag mod forventning skulle blive vedtaget. Det støttes jo trods alt kun af alle andre partier end Enhedslisten.

Baggrunden for beslutningsforslaget er jo den situation, der er opstået, hvor Europa-Parlamentet har nægtet at godkende regnskabet for 2007 fra Rådet. Det har Europa-Parlamentet sagt at man ikke vil, ikke fordi man mener, at der nødvendigvis er noget galt i regnskabet, men fordi man ikke kan få svar på de spørgsmål, man stiller. Man kan ingen informationer få af officiel karakter, men man kan få fortrolige informationer fra Rådet. Europa-Parlamentet har så den grundholdning, som man i øvrigt har haft siden 2002 – for lige siden 2002 har man rejst sagen – at man selvfølgelig ikke vil godkende et regnskab, man ikke har mulighed for at kontrollere.

Enhedslisten fremsatte så det her beslutningsforslag, der handlede om, at Folketinget skulle pålægge den danske regering at arbejde for, at Rådet opfylder Europa-Parlamentets krav og ønsker. Det har vi jo været nødt til, fordi det ikke i de situationer, hvor vi har haft statsministeren og andre ministre i samråd i Folketingets Europaudvalg, har været muligt at presse ud af regeringen, at den ønskede at gøre noget. Holdningen var i starten fra den tidligere statsministers side, at det her vistnok var en sag, som Folkebevægelsen mod EU og hr. Per Clausen havde fundet på, men at det ville gå helt af sig selv. Det gør det ikke. Så sent som i dag er vi blevet informeret om, at Rådet har svaret Parlamentet, at man ikke har tænkt sig at give adgang til informationerne.

Ved den debat, vi havde under førstebehandlingen, var det helt indlysende for mig i hvert fald, at både Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti var enige i indholdet af Enhedslistens beslutningsforslag, men dog ville foretrække at lave en beretning. Da Folketingets Europaudvalg så lavede en beretning – og den har Enhedslisten også tilsluttet sig – var det ikke en beretning, der havde det indhold, som Enhedslistens beslutningsforslag havde. Nej, det var en beretning, der havde det ind-

hold, at man i 2010 skulle sørge for at have nogle procedurer på plads, der gjorde, at der kunne foretages en egentlig kontrol fra Europa-Parlamentets side af Rådets regnskab og i øvrigt vel også den modsatte vej.

Det er selvfølgelig fint, at der sker noget i 2010, for før vi havde diskussionen af Enhedslistens beslutningsforslag her i Folketinget, var der intet, der tydede på, at regeringen ville foretage sig noget som helst i den her sag, og der var desværre heller ikke noget, der tydede på, at der var et flertal i Folketinget, som ville presse den til det. Så langt, så godt.

Enhedslisten opretholdt selvfølgelig vores beslutningsforslag, fordi beretningen jo havde taget stilling til, hvad der skulle ske i 2010, og vi mente sådan set, at der var brug for at tage stilling til, hvad der skulle ske i 2009. Jeg må indrømme, at jeg så blev en smule overrasket, da samtlige andre partier i Folketinget inklusive de partier, som ved første behandling havde sagt, at de var enige i indholdet af Enhedslistens forslag, lavede et ændringsforslag, der handlede om, at vi skulle vedtage beretningen også her i Folketingssalen.

Et eller andet stedet kan man jo sige, at det tenderer at være det rene pjat. Sandheden er vel den, at det, som Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti forsøger at undgå, er at stemme imod Enhedslistens beslutningsforslag, fordi man synes, at det ville være rigtig, rigtig ubehageligt at skulle stemme imod at støtte de parlamentsmedlemmer, som man har i Europa-Parlamentet, og som har rejst helt rimelige krav over for Rådet. Så tror man, at man med den her snedige manøvre sådan kan skjule, at det er det, man i realiteten gør. Men da det ændringsforslag, man nu stemmer ind, er helt identisk med, hvad vi allerede har vedtaget som beretning i Folketingets Europaudvalg, er det helt klart, at det, man gør, når man stemmer for ændringsforslaget, er at stemme imod, at Europa-Parlamentet her i år skal have adgang til de informationer, de har ønsket. Og man har givet regeringen mulighed for at fortsætte den forkerte linje, den har i forhold til det.

Så kan man stille sig selv det spørgsmål, hvad der dog kan få Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre til at indtage den holdning. Det kan jo kun være det, som jeg gentagne gange har påpeget, at når det kommer til EU-spørgsmål, opererer man i en underlig verden, hvor der kun findes de rigtige partier. Det er dem, der er EU-tilhængere, og dem skal man blive enig med.